

Wanneer de Mensenzoon komt, omstraald door
luister en in gezelschap van alle engelen,
zal hij plaatsnemen op zijn glorievolle troon.
Dan zullen alle volken
voor hem worden samengebracht
en zal hij de mensen van elkaar scheiden
zoals een herder
de schapen van de bokken scheidt;
de schapen zal hij rechts van zich plaatsen,
de bokken links.
Dan zal de koning
tegen de groep rechts van zich zeggen:
"Jullie zijn door mijn Vader gezegend,
kom en neem deel aan het koninkrijk
dat al sinds de grondvesting van de wereld
voor jullie bestemd is.
Want ik had honger en jullie gaven mij te eten,
ik had dorst en jullie gaven mij te drinken.
Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij op,
ik was naakt, en jullie kleedden mij.
Ik was ziek en jullie bezochten mij,
ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe."

Dan zullen de rechtvaardigen hem antwoorden:
"Heer, wanneer hebben wij u hongerig gezien
en te eten gegeven,
of dorstig en u te drinken gegeven?
u naakt gezien en gekleed?
Wanneer hebben wij gezien dat u ziek was
of in de gevangenis zat
en zijn we naar u toe gekomen?"

En de koning zal hun antwoorden:
"Ik verzeker jullie:
alles wat jullie gedaan hebben voor een van de
onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters,
dat hebben jullie voor mij gedaan."

Matteüs 25, 31-40

Deze parabel vertelt over 'het laatste
oordeel'. Het is een beeldverhaal, dat niets
zegt over wat er zal gebeuren na onze
dood. Niemand kan dat weten. Er is wel al
veel over gefantaseerd door schrijvers en
andere kunstenaars. Zo ook door Matteüs.
Hij schreef dat verhaal om iets te zeggen
over *'het koninkrijk dat al sinds de
grondvesting van de wereld voor jullie
bestemd is'*. Dat koninkrijk begint met een
manier van leven, hier en nu.

De levenswijze is duidelijk: te eten geven
aan mensen die honger hebben, te drinken
geven aan mensen die dorst hebben,
vreemdelingen opnemen, kleding
bezorgen aan mensen die slecht gekleed
zijn, nabij zijn bij zieken en gevangenen. Het
klinkt allemaal heel eenvoudig. Immers alles
wat er voor nodig is, ligt in onze
mogelijkheden. De werkelijkheid is echter
vaak anders.

In onze samenleving leven nog altijd veel
mensen in armoede. 1.700.000 mensen in
België leven onder de armoedegrens. Ze
hebben honger en dorst en beschikken
vaak niet over degelijke kledij. Eén op
zeven haalt de meet niet, zegt Welzijnszorg.
Hoe wordt over hen gesproken? Vaak zeer
beschuldigend en stigmatiserend.

Wat wordt er allemaal gezegd over de vele
vreemdelingen? Mensen zijn op de vlucht
voor geweld in hun eigen land en op zoek
naar een plaats waar zij vrede kunnen
leven. Hoe moeilijk is het niet om hen op te
nemen en hen te ontvangen in hun eigen
waardigheid, met hun eigen ervaring en

mogelijkheden. We kunnen zelfs veel van
hen leren.

Zieke en bejaarde mensen zijn vaak
eenzaam. Er wordt veel beslist in hun
plaats, alsof zij niet (meer) bij hun verstand
zijn. Wie is bereid om echt te luisteren naar
wat zij doormaken? De zorgsector heeft het
moeilijk bij gebrek aan voldoende
middelen. Maar ... warme aandacht kost
geen geld en geen tijd.

Mensen in de gevangenis worden veelal
bekeken vanuit wat zij in het verleden
gedaan of misdaden hebben. Kan men hen
ook zien als mensen met een toekomst?

*'De onaanzienlijksten van mijn broeders of
zusters'* noemt Jezus hen. Zijn liefde ging op
de eerste plaats naar hen uit. Gelukkig
vindt die Jezus ook vandaag mensen die
zijn levenswijze verder zetten. Zij nemen hun
verantwoordelijkheid op voor mensen in
armoede, voor vreemdelingen, voor zieken
en bejaarden, voor mensen in de
gevangenis. Zij genieten ervan andere
mensen te helpen, ook al stoot hun inzet
vaak op heel wat moeilijkheden. In en door
hun nabijheid kan God mensen worden.

Deze parabel is een eresaluut aan al die
mensen: *"Jullie zijn door mijn Vader
gezegend, kom en neem deel aan het
koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de
wereld voor jullie bestemd is."*

God, geef aanzien
aan de onaanzienlijksten
in onze samenleving
en in onze wereld.

Wees liefdevol nabij
bij mensen in armoede,
bij vreemdelingen,
bij zieken en bejaarden,
bij mensen in de gevangenis,
bij mensen die klein gehouden worden,
bij mensen die geen kansen krijgen.

Wees hen nabij in medemensen,
die ervan kunnen genieten
anderen te helpen.

En help ons
om zulke medemensen te zijn.

Amen.

Foto:
Franciscus en de melaatse
in Rivortorto

*In het Licht
van Gods Woord*

*Voor de
'onaanzienlijksten'*